

Tractatus VIII. De Deo Creatore, &c.

alius mundus non datur, neque alii homines sunt, quam eos, qui terras incolunt. Probatum primo ex Joan. cap. 1. v. 10. mundus per ipsum factus est. Non enim ait, mundi, si sunt, per Verbum facti sunt. Vel ergo alii mundi, si sunt, per Verbum facti non sunt, vel alii mundi non sunt. Reversus autem non sufficiat mundum a Deo factum, quam illum, Deus ipse telatus est, cum iustus solius conditionem nobis descripsi justi per Moysen Gen. 1. dicentem. *Io principio creatus Deus Calum, & Terram &c.* neque in Scripturis suis de alio, quam de hoc mundo mentionem fecit.

V. Probat D. Thomas hac p. 47. art. 3. hoc ratiocinio. Ea, que inveniunt ordinata sunt, & simili dicunt ordinem ad unum Authorum, seu Gubernatorem, constitutum unam Universitatem; sed omnes res creatae, & quae a Deo sunt, habent ordinem inter se, & omnes ad Deum, ut omnium Constructorem, & Gubernatorem; ergo universitas rerum creatarum una est, & consequenter unum mundum constituit. Maj. prob. Multitudine, quae non potest dici una, nisi unitate ordinis, non aliunde dicitur una, nisi ex ordine partium inter se, & ad unum. Ideo enim exercitus dicitur unus, quia omnes militares inter se ordinatus sub uno duce; Populus dicitur unus, quando homines in una Civitate inter se ordinantur.

VI. Probatur secundo. Christus tantum pro hominibus hujus mundi mortuus est; ergo si esset alius mundus, Christus non esset Salvator hominum in illo mundo existentium; ergo non esset Salvator omnium hominum, contradictum Apostoli 1. ad Tim. 4. v. 10. dicentem de Christo: *Qui est salvator omnium hominum.*

VII. Confirm. primo. Christus misit Apostolos in universum mundum, ut predicarent Evangelium omni creaturae. Marci 15. euntes in mundum universum predicare Evangelium omni creaturae. Mandavit illis, ut docerent, & baptizarent omnes gentes, Matth. 28. v. 19. euntes ergo, docete omnes gentes baptizantes eos &c. Atqui eos non misit ad praedicandum nisi creaturam, & Gentilium positis non in hoc mundo, non extra hunc mundum, non ad habitatores mundi Celestis, Lunae, & alterorum; ergo creature, & gentes hujus mundi terrenis, constituant omnem creaturam, omnes gentes, universum mundum; ergo extra hunc non sunt aliæ creature, aliæ gentes, aliis mundis.

VIII. Confit. secundo. Omnes homines quotquot, vel sunt, vel fuerint, vel erunt, sunt filii Adam: sed omnes illi pertinent ad hunc mundum; ergo non est aliquis alius mundus. Major constat ex Gen. cap. 1. ubi post creatos Calum, terram, post factum Solem, Lunam, Stellarum, post producta virginibus agri, pices maris, aves Celi, & bellissima terra v. 27. descriptum formatio primi hominis Adam ex lino, ex quo successivè omnes hominum generationes ab eo descenduntur. Ubi ergo homines alterius mundi? Ubi incolit Luna, ac syderum? Quando nam creati fuerint? Ante? Non: quia ante nondum factum fuerat Calum, nec Luna, nec sydera? An alia hominum ferae in luna, & syderum Calo condita sunt? At unde hoc? Ex hominibus ab Adamo prognatis aliqui ad habitanda sydestra translati sunt? Sed hoc ubi legitur?

IX. Dico secundo. Deo non sicut nec est impossibile alios, ac plures mundos, vel aliam terram creare. Prob. Potentia enim Dei illimitata; ergo ab uno mundo jam condito, ut potest limitato, & finito, exhausta non est; potentia enim infinita per effectum finitum sic adequare non potest, ut extra summum non possit extendi.

X. Secundo probat. Mundus a Deo creatus est; & dictur unus, qui confit ex talibus speciebus cum tali cursu, & ordine dispositus; ergo si Deus alias rerum species cum diversorum cursu, & ordine crearet, alium mundum ab illo diversum produceret: sed hoc Deus potest; ergo &c. Min. prob. Quod enim Deus possit alias, & alias species perfectiores producere docit Div. Thomas in 1. dif. q. 1. art. 1. ubi postquam distinxit duplicitate bonitatem in rebus, effientiam unam, accidentalem alteram, dicit: *logendo de bonitate accidentiali rei, unicuique rei majorum bonitatum Deus confert potest.* *Liquido autem ex bonitatibus esentialibus, non tam breves annos habuisse, ut quartensis mensibus finirentur: unde annus pleni, & verior quallis nunc, & nobis, & illis est, tres annos complectebatur antiquis. Quia tamen nec sic Graeca Egypti concordat historia: *Ideo (concludit: S. Augustinus) Graecus prius fides habenda est, quia variante non excedit annos, qui Litteris nostris, qui vero facit sunt consenserunt.**

Verum, cum nec nobis certo confer quidam fit Sacram Litterarum circa computum annorum mundi genuina intelligentia, & hoc ob diversitatem, qui inter fontes Hebraeos, & verisimiliter Septuaginta Interpretum reperitur, propterea etiam inter Christianos, quin & Catholicos interpres, non una sententia est.

XI. Quoniam Hebraicos consulunt, & sequuntur, non plurimum quatuor-mille annis circiter Christi adventum auferunt mundum praecepsisse. Ita sententia ex recentioribus Ufficiis, & aliis non pauci. Qui vero versionem Ix. Interpretum ampliavit, confitetur a mundo condito usque ad Christum annum quinque mille, & ultra annos effluxisse. Quemam ex hisce dubius opinionibus preferenda sit, mihi, cui fatus est tyronum meum aliqui notitia imbutum esse, nec discutens, & multo minus statuer in animo eius.

XV. Fontibus tamen Hebraicos consulunt, & sequuntur, non omnis examine, an in hac re integrum sint, vel corrupti, & eo vel maxime, quod a Vulgata nostra non discrepantes repellantur: Dico tamen cum Card. Baronio, tum in Apparatu ad Annales n. 119, tum in notis ad Martyrologium, & diem 25. Decembris, Morem majorum fuisse eos annos suppeditandi secundum Septuaginta Interpretum computum, & hunc Catholicam Ecclesiam sequi convevisse.

XVI. Probatum primo auctoritate Theophili Antiocheni, qui in suppuratione, quae facit ab initio mundi usque ad mortem Aurelii Veri (que tempore fedit) numerat annos 330. eodem fere Hyppolytus Martyr in Chronicis, ipsi tributo Clemens Alexand. Stromat. lib. 1. pag. 339, ab Adam, usque ad mortem Commodi annos enumerat quinque mille septingentes quatuor. Mortuum autem esse Commodum dicit pag. 340. anno a Christo nato centesimo nonagesimo quarto. Quatenus Chirilli nativitatem coniugat anno quinque millesimo sexcentesimo decimo. S. Cyprianus prefat. in lib. de exhortatione Martirij ait: *Sex milia annorum iam pene complentes, ex*

quo

omnibus docebat idem: Th. 1. p. 9. 25. art. 5. in corp. & ad 3. ubi hoc habet: *Hic ita cursus verum sic determinatus isteibus, que nunc sunt, non tam ad hunc cursum limitatur divina sapientia, & potestas. Unde, hinc istis rebus, que nunc sunt, nullus alias cursus esse sonne, & convenienter;*

Quæst. II. De Principio Durationis, &c.

*qui hominem Diabolus impugnat. Sex milia annorum terminum ab Orbe condito sua statu appropinquare afferit. Lactantius lib. 7. Inflit. cap. 25. Et S. Augustinus lib. 12. de Civit. Dei cap. 10. & 12. id ex Sacris litteris colligi pronuntiat. Florentius autem Cyprianus medio seculo III. Lactantius fuscus IV. Inuenit, Augustinus vero eodem fuscus definitus. Hieronymus medio eodem seculo in epist. ad Titum cap. 1. Seq. millia (inquit) nesciam, nostri orbis implexus anni. Philippius 2. rerum origine ad Christum natum (heret. 111.) colligit annos quinque mille trecentos quadraginta & unum. At quid moror? In idem confirant Iulius Africanius ad Arisidem, Eusebius in Chronic. Orosius lib. 1. cap. 1. Anatolius Sinaita, & Nicetus; ille in Hexameron lib. 7. Ille lib. quæst. qu. 91. Alique, quos congerit Bonifacius, tum in Apparatu, tum in notis ad Martyrologium locis citatis, quibus addit, dictum Juliani Archiepiscopi Tolet. lib. 3. contra Iudeas viri doctrina, & sanctitate celebri, qui seculo VII. floruit. Is enim agens contra Iudeos, pluribusque differens, ac praefersen Interpretum suppurationem ei, que ex Hebreis Codicibus crutatur, tamquam antiquo Ecclesiis usum conseruat: *Ego inquit illa nobis, & pro his anni ob observatio lxx. Interpretum, qui merito omnibus editissimus, & translatis omnibus auctoribus, quam etiam hucusque omnes Doctoris Ecclesiastici tenentur, & in his praesertim annorum suppurationes fecuti sunt.**

Unde in Martyrologio Romano, quod etiam nunc sursumpanus, Christus natus legitur *Anno a creatione Mundi quinques millesimo nonagesimo.*

XVII. Per hoc tamen Hebraeorum Codicum anchorati destrahendu non est. Quia cum haec diversitas ex enumerandis annis Patriarcharum processerit, quibus Septuaginta Interpretes plures alignant, quam Hebraici Codices, relatae questioni locus; an in Hebraicis potius Codices, quam in Septuaginta versione, medium irreperit. Hanc enim vitiosum potius est, absoleto pronuntiat Hieronymus Quæst. Hebreis in Gen. 8. ubi ostendit, quod numero lxx. Interpretum flandom est, & sequitur, quod Mathusalem 14. annis vivisset post diluvium, quod tamen est contrarium Sac. Script. S. Iulianus item vita aliqua in versione lxx. Interpretum deprehendit, quis tamen non veteri folium, sed tuto tere anni tempore folia habere virienta. Deinde a quo Scriptura computer illos annos, non confit, videlicet, an ab initio anni sexcentesimi primi vita Noe, an ab inchoato diluvio. Quod vero Solinus dicit, Sacerdotes Ägyptiorum mundi natalem confignasse menie, quo Sol signum Leonis ingreditur: nemus undecimi columnam in arcu reversam tulit ramum viridentem olive: ex quo colligit, mensis illum, undecimum fuisse mensem, quem vocamus Majum, qui solent oleum folia virientia germinari. Maxima quia post non multum temporis ibid. subditur, quod sexcentesimo primo anno, primo mense, prima die mensis immunita est, absoleto pronuntiat Hieronymus Quæst. Hebreis in Gen. 8. ubi ostendit, quod numero lxx. Interpretum flandom est, & sequitur, quod Mathusalem 14. annis vivisset post diluvium, quod tamen est contrarium Sac. Script. S. Iulianus item vita aliqua in versione lxx. Interpretum deprehendit, quis tamen non veteri folium, sed exscriptori tribuit; Ita lib. 12. de Civit. Dei cap. 13. Accedit, quod Vulgata, nostra computum Hebraicam sequitur, non lxx. Interpretum: quare Recensiones, qui ex illa computum duxerunt elio in determinato numero non concordant, atamen nativitatem Christi conseruat inter annum quater millesimum, & quinque millesimum in eorum condito, & Valerius Azzoguidi in sua Chronologica dissertatione, facto exacto ex ipsa Vulgata computo, eam novissime designat anno 4096. quanvis Vallemoni in suis commentariis ad Historiam, aliquid communius in anno circiter 4000. eam confituntur. Quibus faver antiqua, & Judaean testimonia celebratissima Domus Eliae tradidit. Regum enim Abyssiniorum quinque milia afferuntur, cum Graeca historia solis mille trecentos afferat. Perparum Imperium, & Macedonum usque ad Alexandrum ad octo usque milia annorum & ultra probentur, cum Macedonum sicut ad Alexandri mortem soli quadragesim octoginta quinque regnauerunt. Perparum vero donec Alexandri Victoria finirentur, ducenti & trigesita tres computentur.

XVIII. Quod vero Ecclesia in suo Martyrologio secundum lxx. Interpretum potius, quam Hebraicos fontes, computum induxit: hoc ideo est, inquit Peterius lib. 7. in Genes. n. 130. quia cum hoc inveniatur a plerisque Veterum, tum Latinorum, tum Graecorum ab reverentiam praefata translationis per multa facultatibus usurpatum, non censuit illud immutare, sed profecto, ut in antiquis tabulis acceptarit a Majoribus. Idemque (addit Malvenda noster lib. 1. de Anti-Christo c. 16.) non facit, quod oram & incorruptam eam (supputationem & versionem) existimat, cum huic ex diuerso advancemente, ut oram & genuinam, eam summat, que in editione Vulgata est conseruat, omnius recipienda proponit. Sed illa rancusa subi temperante canit, ut vocis aliquod veneranda versus monumentum tametsi lacrimarum & deformis, & paucis annisque obiectum exhibetur. Et Joannes Diefries de versione lxx. Interpret. dif. 2. Dub. 5. in fin. ait: *Nec nos movere debet, quod Ecclesia suppurationem lxx. Interpretum ab omni tempore in communem usum receperit. Natura enim in mensis fuit Ecclesia, ut nomen licet ab ea deficerit: sed solus usum probavit, non autem suppurationis error, quos corrigit, quando communitus fuit. Et forte ait: ex hac suppuratione corrupta, ex qua religione duxerit Verginum illam contemporaneum, cuius autoritatem, inquit Augustinus, celebriter suscepit Ecclesia, & quam ut dinominum omnes venerari suerit: per fides, quod meliora cum non suppuratione. Sic Ecclesia, & universitas Orbis Christianus uisus. Era vulgaris, & calcio Dionysiano: cum tamen Chronologi non ignobilis doceat, cum non paucum abducat a vero & germino calco.* Hoc Diefries.

XIX. Ita ferme loquuntur, qui reputando computo Septuaginta Interpretum, calculum Hebraicum probant. Sed si isti fatem inter se concordant, ex acquirendam forte exiffiantur. At quamvis convenienter, in abdicando calculo Septuaginta Interpretum, in calculo determinato statuendo eos in inter se discordes reperies. Jo Albertus Fabricius (post Ricciolum lib. 7. Cronologia reformata) in sua Biblioth. Antiquaria cap. 7. catalogum prolixum texti variarum sententiis anno de anno mundi, quo natus est Christus, tum eorum, qui Septuaginta calculum sequuntur, tum eorum, qui computo Hebraicorum subseruent, eaque adeo discordes exhibet, ut ne duas quidem inter se se contententes reperies. Quid ideo evenire crediderim: cum enim non omnia temporum spatia in Sacris Litteris legantur, sed per se humana historia in se ipsa varia, confundela sit, varietatem hanc in chronologia annorum mundi parturit. Unde Sulpicius Severus lib. 1. Inter se (inquit) paucum consentirent, qui ratione temporum inv-

erant, calumnia care oportebat. Quapropter concludam cum Petavio lib. 2. epist. 11. ad Arnaldum Casibarium quod doctri na temporum non apudai (id est evidenter probatione) mera, sed majori ex parte conjectura nive. Quare qui aliter existimat, non magnus flagitium fecerit.

Nos interim in causa praetenti de annorum suppuratione ab Orbe condito excauimus turba sequi calculum, quem in suo Martyrologio nobis Ecclesia Romana proponit: quo si in eo error est, nostrum non est emendare, sed ab ejus iudicio corrigendum expectabimus. Quod confitum tyroni meo amplexendum propono. Sed de hoc sat.

S. III.

Quo anni tempore Mundus conditus fuit.

XX. Cum quatuor sint anni tempora, Vernalum, Estivum, Autumna, & Hyemale, de duabus solis dubitari solet, nempe de Verno, & Autumna; nam mundus conditus fuit ex tempore, quo terra germinabat, & arbores fructibus ornatae essent, quod certe rigente brumali tempore non contingit. Quod vero in zelivo tempore conditus fuit, unicum Julianum Gerardum Meretorem sensisse reperi, qui in principio fuit chronologie mundum zelivo tempore cœspitifere mensis Julii ex eo existimat, quod Scriptura dicit Gen. 8. decima septima, vel decima octava Mensis undecimi columbam in arcu reversam tulit ramum viridentem olive: ex quo colligit, mensis illum, undecimum fuisse mensem, quem vocamus Majum, qui solent oleum folia virientia germinari. Maxima quia post non multum temporis ibid. subditur, quod sexcentesimo primo anno, primo mense, prima die mensis immunita est, absoleto pronuntiat Hieronymus Quæst. Hebreis in Gen. 8. ubi ostendit, quod primum mensis Julio respondere opinatur; eo quia, Solino teste cap. 32. Ägyptii existimat, mundi exordium eo tempore incidit, quo Sol signum Leonis ingreditur.

XXI. Sed facile hoc existimat evanescit. Nam in primis confit, oleas non vero folium, sed tuto tere anni tempore folia habere virienta. Deinde a quo Scriptura computer illos annos, non confit, videlicet, an ab initio anni sexcentesimi primi vita Noe, an ab inchoato diluvio. Quod vero Solinus dicit, Sacerdotes Ägyptiorum mundi natalem confignasse menie, quo Sol signum Leonis ingreditur: nemus gratis dicitur, sed ex Iosepho lib. 1. Act. Iudaic. cap. 4. Cicerone lib. 2. de Nat. Dorum, & Laetacio lib. 2. de Iof. divin. cap. 6. constat Ägyptios mensem Tyspi, nostro Septembri respondentem, tamquam primum anni habuisse.

De verno igitur, & autumnali tempore cum majori fundamento dubitatur. Et quidem quæsto hoc non est universitatem intelligendum de omni orbis parte; cum fieri non posset, ut ubique terrarum uno eodemque anni tempore fuerit Ver, aut Autumnus, aut Astas, aut Hyems: sed de illa orbis regione, vel in qua pars Paradisi Terrestris, vel in qua plenum incoluit.

XXII. Mundum conditum fuisse autumnali tempore cœspitifere Recensiones plures. Inter quos noster Natalis Alexander hisp. vest. sef. diffr. 1. art. 8. preposit. Hi ergo sequentibus rationibus.

Prima. Valde ratione confitaneum videatur; mundum fuisse creatio initio mensis illius, a quo anno antiquissime gentes inchoantur, plaga pestis orientalis, in qua præfici illi primi vita Noe, an ab inchoato diluvio. Quod vero Solinus dicit, quod annis circiter 4000. eam confituntur. Quibus faver antiqua, & Judaean testimonia celebratissima Domus Eliae tradidit. Regum enim Abyssiniorum quinque milia, & ultra annos effluxisse. Unde in anno circiter 4000. ut in editione Vulgata computo, tamquam annis 4096. quanvis Vallemoni in suis commentariis ad Historiam, aliquid communius in anno circiter 4000. eam confituntur. Quibus faver antiqua, & Judaean testimonia celebratissima Domus Eliae tradidit. Regum enim Abyssiniorum quinque milia, & ultra annos effluxisse. Unde in anno circiter 4000. ut in editione Vulgata computo, tamquam annis 4096. quanvis Vallemoni in suis commentariis ad Historiam, aliquid communius in anno circiter 4000. eam confituntur. Quibus faver antiqua, & Judaean testimonia celebratissima Domus Eliae tradidit. Regum enim Abyssiniorum quinque milia, & ultra annos effluxisse. Unde in anno circiter 4000. ut in editione Vulgata computo, tamquam annis 4096. quanvis Vallemoni in suis commentariis ad Historiam, aliquid communius in anno circiter 4000. eam confituntur. Quibus faver antiqua, & Judaean testimonia celebratissima Domus Eliae tradidit. Regum enim Abyssiniorum quinque milia, & ultra annos effluxisse. Unde in anno circiter 4000. ut in editione Vulgata computo, tamquam annis 4096. quanvis Vallemoni in suis commentariis ad Historiam, aliquid communius in anno circiter 4000. eam confituntur. Quibus faver antiqua, & Judaean testimonia celebratissima Domus Eliae tradidit. Regum enim Abyssiniorum quinque milia, & ultra annos effluxisse. Unde in anno circiter 4000. ut in editione Vulgata computo, tamquam annis 4096. quanvis Vallemoni in suis commentariis ad Historiam, aliquid communius in anno circiter 4000. eam confituntur. Quibus faver antiqua, & Judaean testimonia celebratissima Domus Eliae tradidit. Regum enim Abyssiniorum quinque milia, & ultra annos effluxisse. Unde in anno circiter 4000. ut in editione Vulgata computo, tamquam annis 4096. quanvis Vallemoni in suis commentariis ad Historiam, aliquid communius in anno circiter 4000. eam confituntur. Quibus faver antiqua, & Judaean testimonia celebratissima Domus Eliae tradidit. Regum enim Abyssiniorum quinque milia, & ultra annos effluxisse. Unde in anno circiter 4000. ut in editione Vulgata computo, tamquam annis 4096. quanvis Vallemoni in suis commentariis ad Historiam, aliquid communius in anno circiter 4000. eam confituntur. Quibus faver antiqua, & Judaean testimonia celebratissima Domus Eliae tradidit. Regum enim Abyssiniorum quinque milia, & ultra annos effluxisse. Unde in anno circiter 4000. ut in editione Vulgata computo, tamquam annis 4096. quanvis Vallemoni in suis commentariis ad Historiam, aliquid communius in anno circiter 4000. eam confituntur. Quibus faver antiqua, & Judaean testimonia celebratissima Domus Eliae tradidit. Regum enim Abyssiniorum quinque milia, & ultra annos effluxisse. Unde in anno circiter 4000. ut in editione Vulgata computo, tamquam annis 4096. quanvis Vallemoni in suis commentariis ad Historiam, aliquid communius in anno circiter 4000. eam confituntur. Quibus faver antiqua, & Judaean testimonia celebratissima Domus Eliae tradidit. Regum enim Abyssiniorum quinque milia, & ultra annos effluxisse. Unde in anno circiter 4000. ut in editione Vulgata computo, tamquam annis 4096. quanvis Vallemoni in suis commentariis ad Historiam, aliquid communius in anno circiter 4000. eam confituntur. Quibus faver antiqua, & Judaean testimonia celebratissima Domus Eliae tradidit. Regum enim Abyssiniorum quinque milia, & ultra annos effluxisse. Unde in anno circiter 4000. ut in editione Vulgata computo, tamquam annis 4096. quanvis Vallemoni in suis commentariis ad Historiam, aliquid communius in anno circiter 4000. eam confituntur. Quibus faver antiqua, & Judaean testimonia celebratissima Domus Eliae tradidit. Regum enim Abyssiniorum quinque milia, & ultra annos effluxisse. Unde in anno circiter 4000. ut in editione Vulgata computo, tamquam annis 4096. quanvis Vallemoni in suis commentariis ad Historiam, aliquid communius in anno circiter 4000. eam confituntur. Quibus faver antiqua, & Judaean testimonia celebratissima Domus Eliae tradidit. Regum enim Abyssiniorum quinque milia, & ultra annos effluxisse. Unde in anno circiter 4000. ut in editione Vulgata computo, tamquam annis 4096. quanvis Vallemoni in suis commentariis ad Historiam, aliquid communius in anno circiter 4000. eam confituntur. Quibus faver antiqua, & Judaean testimonia celebratissima Domus Eliae tradidit. Regum enim Abyssiniorum quinque milia, & ultra annos effluxisse. Unde in anno circiter 4000. ut in editione Vulgata computo, tamquam annis 4096. quanvis Vallemoni in suis commentariis ad Historiam, aliquid communius in anno circiter 4000. eam confituntur. Quibus faver antiqua, & Judaean testimonia celebratissima Domus Eliae tradidit. Regum enim Abyssiniorum quinque milia, & ultra annos effluxisse. Unde in anno circiter 4000. ut in editione Vulgata computo, tamquam annis 4096. quanvis Vallemoni in suis commentariis ad Historiam, aliquid communius in anno circiter 4000. eam confituntur. Quibus faver antiqua, & Judaean testimonia celebratissima Domus Eliae tradidit. Regum enim Abyssiniorum quinque milia, & ultra annos effluxisse. Unde in anno circiter 4000. ut in editione Vulgata computo, tamquam annis 4096. quanvis Vallemoni in suis commentariis ad Historiam, aliquid communius in anno circiter 4000. eam confituntur. Quibus faver antiqua, & Judaean testimonia celebratissima Domus Eliae tradidit. Regum enim Abyssiniorum quinque milia, & ultra annos effluxisse. Unde in anno circiter 4000. ut in editione Vulgata computo, tamquam annis 4096. quanvis Vallemoni in suis commentariis ad Historiam, aliquid communius in anno circiter 4000. eam confituntur. Quibus faver antiqua, & Judaean testimonia celebratissima Domus Eliae tradidit. Regum enim Abyssiniorum quinque milia, & ultra annos effluxisse. Unde in anno circiter 4000. ut in editione Vulgata computo, tamquam annis 4096. quanvis Vallemoni in suis commentariis ad Historiam, aliquid communius in anno circiter 4000. eam confituntur. Quibus faver antiqua, & Judaean testimonia celebratissima Domus Eliae tradidit. Regum enim Abyssiniorum quinque milia, & ultra annos effluxisse. Unde in anno circiter 4000. ut in editione Vulgata computo, tamquam annis 4096. quanvis Vallemoni in suis commentariis ad Historiam, aliquid communius in anno circiter 4000. eam confituntur. Quibus faver antiqua, & Judaean testimonia celebratissima Domus Eliae tradidit. Regum enim Abyssiniorum quinque milia, & ultra annos effluxisse. Unde in anno circiter 4000. ut in editione Vulgata computo, tamquam annis 4096. quanvis Vallemoni in suis commentariis ad Historiam, aliquid communius in anno circiter 4000. eam confituntur. Quibus faver antiqua, & Judaean testimonia celebratissima Domus Eliae tradidit. Regum enim Abyssiniorum quinque milia, & ultra annos effluxisse. Unde in anno circiter 4000. ut in editione Vulgata computo, tamquam annis 4096. quanvis Vallemoni in suis commentariis ad Historiam, aliquid communius in anno circiter 4000. eam confituntur. Quibus faver antiqua, & Judaean testimonia celebratissima Domus Eliae tradidit. Regum enim Abyssiniorum quinque milia, & ultra annos effluxisse. Unde in anno circiter 4000. ut in editione Vulgata computo, tamquam annis 4096. quanvis Vallemoni in suis commentariis ad Historiam, aliquid communius in anno circiter 4000. eam confituntur. Quibus faver antiqua, & Judaean testimonia celebratissima Domus Eliae tradidit. Regum enim Abyssiniorum quinque milia, & ultra annos effluxisse. Unde in anno circiter 4000. ut in editione Vulgata computo, tamquam annis 4096. quanvis Vallemoni in suis commentariis ad Historiam, aliquid communius in anno circiter 4000. eam confituntur. Quibus faver antiqua, & Judaean testimonia celebratissima Domus Eliae tradidit. Regum enim Abyssiniorum quinque milia, & ultra annos effluxisse. Unde in anno circiter 4000. ut in editione Vulgata computo, tamquam annis 4096. quanvis Vallemon

